

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 31.8.2011
KOM(2011) 528 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**om garantier dækket af det almindelige budget
Situationen pr. 31. december 2010**

{SEK(2011) 1011 endelig}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Transaktionstyper dækket af EU-budgettet.....	3
3.	Udviklingen siden sidste beretning om situationen pr. 30. juni 2010.....	4
3.1.	Betalingsbalancestøtte til medlemsstater, der ikke har indført euroen	4
3.2.	Makrofinansiel bistand.....	4
3.3.	Euratom	4
3.4.	EU's budgetgaranti for EIB's eksterne finansiering	4
3.5.	Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme	5
4.	Oplysninger om risici dækket af budgettet	6
4.1.	Definition af risiko	6
4.2.	Det samlede udestående beløb i hovedstol og renter, der er dækket af budgettet	7
4.3.	Årlig risiko dækket af budgettet.....	8
4.3.1.	Risiko i forbindelse med medlemsstater	8
4.3.2.	Risiko i forbindelse med tredjelande.....	9
4.4.	Risikoudvikling	10
5.	Misligholdelser, aktivering af budgetgarantier og restancer.....	12
5.1.	Udbetalinger over de likvide midler	12
5.2.	Udbetalinger over budgettet.....	12
5.3.	Aktivering af garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande	12
6.	Garantifond for aktioner i forhold til tredjelande.....	12
6.1.	Inddrivelser	Error! Bookmark not defined.
6.2.	Aktiver.....	12
6.3.	Målbælb	12
7.	Evaluering af risici: den økonomiske og finansielle situation i tredjelande med den største risiko	13
7.1.	Mål	13
7.2.	Risikovurderingsmetoder	13

1. INDLEDNING

Formålet med denne beretning er at redegøre for kreditrisikoen for Den Europæiske Unions budget som følge af de garantier, der ydes, og de lånetransaktioner, der gennemføres, enten direkte af Den Europæiske Union eller indirekte gennem EIB's eksterne mandater.

Beretningen forelægges i henhold til finansforordningens artikel 130, der siger, at Kommissionen *to gange om året skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om situationen med hensyn til budgetgarantier og risiciene i den forbindelse*¹. Beretningen suppleres af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med et sæt detaljerede tabeller og forklarende noter ("arbejdsdokumentet").

2. TRANSAKTIONSTYPER DÆKKET AF EU-BUDGETTET

De risici, der dækkes af Den Europæiske Unions budget ("budgettet"), hidrører fra en bred vifte af udlåns- og garantitransaktioner, som kan inddeles i to kategorier:

- lån ydet af Den Europæiske Union med makroøkonomisk sigte, dvs. makrofinansiell bistand² i form af lån ("MFA-lån") til tredjelande og, i samarbejde med Bretton Woods-institutionerne, betalingsbalancelån³ ("BoP-lån") til medlemsstater, der ikke har indført euroen, og som har betalingsbalanceproblemer, lån til eurolandene under den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM)⁴ til medlemsstater, der kommer i vanskeligheder, som de ikke selv er herre over, og
- lån med mikroøkonomisk sigte, dvs. Euratom-lån og navnlig Den Europæiske Investeringsbanks finansiering af transaktioner i tredjelande, som er dækket af EU-garantier⁵ ("EIB's eksterne finansiering")⁶.

EIB's garanterede eksterne finansiering, Euratom-låne og MFA-låne er siden 1994 blevet dækket af garantifonden for aktioner til fordel for tredjelande ("fonden"),⁷ mens BoP-låne og EFSM-låne dækkes direkte af budgettet.

Fonden dækker misligholdelser på lån og lånegarantier, der er ydet til tredjelande eller til projekter i tredjelande. Den blev oprettet:

¹ Den foregående beretning om budgetgarantier pr. 30. juni 2010 findes i KOM(2011) 150 og SEK(2011) 371.

² Makrofinansiell bistand kan også ydes i form af gavebistand til tredjelande. For yderligere oplysninger om makrofinansiell bistand, se Kommissionens rapport (KOM(2010) 513 og SEK(2010) 1117).

³ Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EUT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

⁴ EFSM blev oprettet den 11. maj 2010 på basis af Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 (EUT L 118, 12.5.2010, s. 1). Den fungerer på samme måde som betalingsbalancemekanismen, men den er tilgængelig for alle medlemsstater, dvs. også medlemsstaterne i euroområdet.

⁵ Tallene vedrørende EIB-mandaterne er vist i tabel A1, og henvisninger til retsgrundlaget er anført i tabel A4 i arbejdsdokumentet.

⁶ Senest udarbejdet for perioden 1. februar 2007-31. oktober 2011 ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 633/2009/EF af 13. juli 2009 (EUT L 190 af 22.7.2009, s. 1) ("*afgørelsen om det eksterne mandat*"), som afløser Rådets afgørelse nr. 2006/1016/EF af 19. december 2006.

⁷ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjelande (kodificeret udgave), "garantifondsforordningen" (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).

- for at danne en "likviditetsreserve" med det formål at undgå træk på budgettet, hver gang der opstår misligholdelse eller forsinkelse med betalingen af et garanteret lån, og
- for at skabe et instrument til gennemførelse af budgetdisciplin ved fastlæggelse af en finansiel ramme for udviklingen af EU's politik vedrørende garantier for Kommissionens og EIB's lån til tredjelande⁸.

Fondens dækning trækkes tilbage, hvis tredjelande bliver EU-medlemsstater, og risikoen overføres fra fonden, således at den dækkes direkte af budgettet. Fonden får tilført midler fra budgettet og skal holdes på en vis procentdel af det udestående beløb for de lån og lånegarantier, der dækkes af fonden. Denne procentdel, den såkaldte målsats, er i øjeblikket 9 %. Hvis fonden ikke indeholder tilstrækkelige midler, skal de nødvendige midler dækkes af budgettet.

3. UDVIKLINGEN SIDEN SIDSTE BERETNING OM SITUATIONEN PR. 30. JUNI 2010

3.1. Betalingsbalancestøtte til medlemsstater, der ikke har indført euroen

I løbet af de sidste seks måneder af 2010 blev der gennemført to transaktioner til et samlet beløb af 1,35 mia. EUR. Den fjerde rate på 0,2 mia. EUR af lånet til Letland blev udbetalt den 20. oktober 2010. Lånet er blevet finansieret "back-to-back" via en privat placering i en bank. Den 22. september 2010 blev tredje rate på 1,15 mia. EUR af lånet til Rumænien udbetalt. Dette lån er også blevet finansieret "back-to-back" via udstedelse af toneangivende EU-obligationer. I gennemsnit 83 % af de godkendte betalingsbalancelån er allerede blevet gennemført⁹.

3.2. Makrofinansiel bistand

Der blev ikke udbetalt lånebeløb i anden halvdel af 2010.

Rådet og Europa-Parlamentet vedtog i juli 2010 en afgørelse om at yde et lån på 500 mio. EUR til Ukraine¹⁰. Sammen med et lån på 110 mio. EUR, som Rådet traf afgørelse om i 2002, har Ukraine adgang til i alt 610 mio. EUR.

3.3. Euratom

Der blev ikke udbetalt lånebeløb i den periode, som beretningen dækker.

3.4. EU's budgetgaranti for EIB's eksterne finansiering

Inden for rammerne af det eksterne mandat for 2007-2013 øgedes antallet af nye låneaftaler og udbetalinger i løbet af anden halvdel af 2010, idet de beløb sig til henholdsvis 3 476 mio. EUR og 1 642 mio. EUR. Det *samlede* udbetalte lånebeløb inden for rammerne af det eksterne mandat var således 6 129 mio. EUR pr. 31. december 2010, hvilket var en stigning på 37 % i forhold til den 30. juni 2010.

⁸ Skønt de eksterne risici *i sidste ende* er dækket af EU-budgetgarantien, fungerer garantifonden som et instrument, der beskytter EU-budgettet mod betalingsmisligholdelser. For en omfattende beretning om fondens virke, se KOM(2010) 418 og det ledsagende arbejdsdokument (SEK(2010) 968).

⁹ Jf. tabel A3a i arbejdsdokumentet.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 388/2010/EU af 7. juli 2010 om makrofinansiel bistand til Ukraine (EUT L 179, 14.7.2010, s. 1).

3.5. Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme

- Baggrund:

Som reaktion på finanskrisen vedtog Rådet og medlemsstaterne i maj 2010 en pakke af foranstaltninger til sikring af den finansielle stabilitet i euroområdet og i Europa som helhed.

*Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM)*¹¹ blev oprettet den 11. maj 2010 på basis af artikel 122, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)¹².

Finansiell bistand fra EU inden for rammerne af EFSM tager form af et lån eller en kreditlinje, som gives til den pågældende medlemsstat. Kommissionen har i denne forbindelse fået bemyndigelse til at indgå låneaftaler på kapitalmarkederne på EU's vegne. Risiciene forbundet med transaktioner under EFSM er dækket fuldt ud af EU-budgettet, hvilket er en garanti for tilbagebetaling af lånene i tilfælde af, at den pågældende medlemsstat misligholder dem.

Aktiveringen af den finansielle bistand inden for rammerne af EFSM er underlagt strenge betingelser i forbindelse med et fælles EU/IMF-bistandsprogram.

Reaktionen på krisen medførte bl.a., at der blev oprettet to andre mekanismer, som i modsætning til EFSM ikke indebærer nogen risiko for EU-budgettet. De deltagende medlemsstater står derimod som garantier herfor på pro rata-basis.

I medfør af de beslutninger, der blev truffet af Økofin-Rådet den 9. maj 2010, oprettede medlemsstaterne i euroområdet *den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF)* som en virksomhed, der er registreret i Luxembourg og ejes af dem. EFSF kan udstede obligationer, der garanteres af medlemsstaterne i euroområdet, på op til 440 mia. EUR for genudlån til medlemsstater i euroområdet, der er i vanskeligheder. Lånebetingelserne forhandles med Kommissionen i samarbejde med Den Europæiske Centralbank og IMF og skal godkendes af Eurogruppen.

Efter en anmodning fra de græske myndigheder vedtog ministrene i euroområdet den 2. maj 2010 enstemmigt at aktivere *stabilitetsbistand til Grækenland* via bilaterale lån fra de andre medlemsstater i euroområdet, som skulle samles centralt af Kommissionen. Bistanden blev givet inden for rammerne af et fælles treårigt program med IMF, som omfattede en finansiell pakke på 110 mia. EUR, der skulle hjælpe Grækenland med at få opfyldt sine finansieringsbehov. Programmet blev ledsaget af strenge politiske betingelser¹³, som Kommissionen og IMF havde forhandlet med de græske myndigheder i samarbejde med

¹¹ Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

¹² I henhold til artikel 122, stk. 2, i TEUF kan der ydes finansiell støtte til en medlemsstat, der er i vanskeligheder som følge af usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over.

¹³ De vigtigste elementer i de politiske betingelser fremgår af Rådets afgørelse 2010/320/EU af 10. maj 2010 rettet til Grækenland med henblik på at styrke og skærpe den finanspolitiske overvågning og med pålæg om at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, der skønnes nødvendig for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud (EUT L 145 af 11.6.2010, s. 6). Betingelserne blev yderligere præciseret i det aftalememorandum, der blev indgået mellem de græske myndigheder og Kommissionen på vegne af medlemsstaterne i euroområdet.

ECB. Medlemsstaterne i euroområdet bidrog med 80 mia. EUR¹⁴. IMF støtter desuden dette program med et standby-arrangement på ca. 30 mia. EUR¹⁵. Repræsentanterne for EU's medlemsstater besluttede den 5. maj 2010, at Kommissionen skal varetage opgaverne i forbindelse med samordning og forvaltning af de samlede bilaterale lån. Denne rolle medfører ikke en forøgelse af Kommissionens udgifter eller andre udgifter under nogen poster på EU-budgettet.

- Transaktioner i andet halvår 2010

Den 7. december 2010 besluttede Rådet at stille finansiel bistand fra EU til rådighed for Irland inden for rammerne af et fælles treårigt EU/IMF-program på 85 mia. EUR. Heraf ydes maksimalt 22,5 mia. EUR under EFSM (yderligere oplysninger om denne transaktion findes i afsnit 4.4 Risikoudvikling).

4. OPLYSNINGER OM RISICI DÆKKET AF BUDGETTET

4.1. Definition af risiko

Risikoen for budgettet stammer fra det udestående beløb i hovedstol og renter forbundet med garanterede transaktioner.

Misligholdte transaktioner vil blive dækket af fonden, når de vedrører tredjelande (55 % af det samlede udestående garanterede beløb pr. 31. december 2010), og direkte af budgettet, når der er tale om medlemsstater (BoP-lån og lån til eller til fordel for projekter i medlemsstaterne tegner sig for de resterende 45 % af det samlede udestående beløb, der blev garanteret pr. 31. december 2010). Den store andel af garanterede lån vedrørende medlemsstater er resultatet af de seneste udvidelsesrunder¹⁶ og aktiveringen af EU's mekanisme for mellemfristet finansiel støtte til medlemsstater, der ikke har indført euroen (betalingsbalancemekanismen).

I denne beretning er der brugt to metoder til at vurdere risiciene for budgettet (enten direkte eller indirekte via fonden):

- Metoden bestående i at beregne det samlede udestående beløb for de berørte transaktioner på en given dato, inkl. påløbne renter. Denne metode gør det muligt at fastslå det samlede beløb for risikoen for budgettet på en given dato for alle fremtidige betalingsforpligtelser, uanset hvornår disse betalinger forfalder i fremtiden, og om de er dækket af fonden eller ej.
- Budgetmetoden, der defineres som "den årlige risiko for budgettet", er baseret på beregningen af det maksimale forfaldne beløb, som EU ville skulle udbetale i et finansår, såfremt alle garanterede lån blev misligholdt¹⁷.
- De resultater, som er opnået ved hjælp af de to metoder, fremgår af de følgende to afsnit. Endelig er der et afsnit om risikoudvikling.

¹⁴ Hvoraf de 38 mia. EUR var stillet til rådighed i marts 2011.

¹⁵ Hvoraf de 14,6 mia. EUR var stillet til rådighed i marts 2011.

¹⁶ Ifølge artikel 1, stk. 3, i garantifondsforordningen overføres risikoen på lån fra fonden til budgettet, når et land bliver medlem af EU.

¹⁷ Det antages i denne beregning, at tilbagebetalingen af misligholdte lån ikke fremrykkes, så der tages kun hensyn til forfaldne betalinger (se også afsnit 2 i arbejdsdokumentet).

4.2. Det samlede udestående beløb i hovedstol og renter, der er dækket af budgettet

Den samlede risiko for budgettet pr. 31. december 2010 fremgår af tabel 1 nedenfor.

Tabel 1: Samlede udestående beløb dækket af budgettet pr. 31. december 2010, i mio. EUR				
	Udestående beløb i hovedstol	Påløbne renter	I alt	%
<u>Medlemsstater*</u>				
MFA	38	0	38	<1 %
Euratom	417	3	420	1 %
BoP	12 050	197	12 247	35 %
EIB***	3 240	30	3 269	9 %
<u>Subtotal - medlemsstater</u>	15 744	230	15 974	45 %
<u>Tredjelande**</u>				
MFA	463	2	465	1 %
Euratom	49	0	49	<1 %
EIB***	18 747	135	18 882	53 %
<u>Subtotal - tredjelande</u>	19 256	137	19 396	55 %
I alt	35 002	367	35 370	100 %
* Denne risiko dækkes direkte af budgettet. Den dækker også MFA-lån, Euratom-lån og EIB-lån ydet forud for EU-tiltrædelsen.				
** Denne risiko dækkes af fonden.				
*** Omkring 83 % af EIB-lånene (statslige og ikke-statslige lån) er omfattet af en totalgaranti, mens risikodækningen i forbindelse med EIB's resterende transaktioner kun omfatter politisk risiko.				

Tabel A1, A2, A3 og A4 i arbejdsdokumentet indeholder mere detaljerede oplysninger om disse udestående beløb, især med hensyn til loft, udbetalte beløb eller garantisatser.

Det samlede udestående beløb i hovedstol og renter, der er dækket af budgettet, steg til 35,4 mia. EUR (en stigning på 2,6 mia. EUR sammenlignet med situationen pr. 30. juni 2010). Den gennemsnitlige vækst var på 8 %. Stigningen skyldtes primært de 1,4 mia. EUR, der blev udbetalt under betalingsbalancemekanismen, samt stigningen i EIB's låneudbetalinger i tredjelande (1,2 mia. EUR i anden halvdel af 2010).

4.3. Årlig risiko dækket af budgettet

I 2011 dækker budgettet (direkte og via fonden) 4,8 mia. EUR svarende til det beløb, der forfalder i løbet af perioden, af det samlede udestående beløb pr. 31. december 2010.

Heraf skal medlemsstaterne betale ca. 3 mia. (63 %), mens resten skal betales af tredjelande.

4.3.1. Risiko i forbindelse med medlemsstater

Den risiko, der knytter sig til medlemsstaterne, vedrører a) EIB-lån, samt MFA- og Euratom-lån ydet før EU-tiltrædelsen og b) de lån, der er ydet under betalingsbalancemekanismen efter tiltrædelsen.

I 2011 udgør den direkte budgetrisiko forbundet med medlemsstaterne højst 3 mia. EUR¹⁸ (63 % af den samlede årlige risiko).

Tabel 2 viser, at Ungarn og Rumænien ligger på første- og andenpladsen blandt medlemsstaterne med hensyn til udeståender.

Rangorden	Land	Maksimal risiko	% af den samlede maksimale risiko
1	Ungarn	2 209,6	73,3 %
2	Rumænien	383,9	12,7 %
3	Letland	98,3	3,3 %
4	Polen	81,9	2,7 %
5	Bulgarien	76,9	2,6 %
6	Tjekkiet	73,6	2,4 %
7	Slovakiet	58,1	1,9 %
8	Slovenien	14,3	0,5 %
9	Cypern	9,8	0,3 %
10	Litauen	5,5	0,2 %
11	Estland	1,0	0 %

¹⁸ Svarende til de skyldige beløb i 2011 (af det samlede udestående beløb pr. 31. december 2010) og forudsat, at tilbagebetalingen af misligholdte lån ikke fremrykkes). Nærmere oplysninger findes i tabel A2 i arbejdsdokumentet.

12	Malta	0,7	0 %
	I alt	3 013,7	100,0 %

4.3.2. Risiko i forbindelse med tredjelande

Fonden dækker garanterede lån til tredjelande med løbetider, der slutter frem til 2040. I 2011 vil fondens maksimale risiko i forbindelse med tredjelande beløbe sig til 1,8 mia. EUR¹⁹ (37 % af den samlede årlige risiko).

Toptilisten over disse lande (ud af 44 lande) efter deres samlede udeståender er anført nedenfor. De tegner sig for 1 387,2 mio. EUR eller 79 % af fondens årlige risiko. Den økonomiske situation i disse lande analyseres og kommenteres i arbejdsdokumentet.

Tabel 3: Rangordning af de 10 tredjelande, der repræsenterer den største risiko for fonden i 2011 (mio. EUR).

Rangorden	Land	Maksimal risiko	% af den samlede maksimale risiko	Euromoney's rangorden over kreditrisiko ²⁰	
				03/2010	09/2010
1	Tyrkiet	395,9	28,5 %	59/185	50/185
2	Egypten	211,4	15,2 %	69/185	64/185
3	Marokko	171,3	12,3 %	57/185	62/185
4	Tunesien	166,3	12 %	71/185	69/185
5	Sydafrika	99,5	7,2 %	53/185	44/185
6	Serbien	88,0	6,3 %	76/185	70/185
7	Syrien	76,8	5,5 %	140/185	128/185
8	Libanon	76,0	5,5 %	82/185	76/185
9	Brasilien	55,0	4,0 %	51/185	42/185
10	Jordan	47,1	3,4 %	72/185	67/185

¹⁹ Svarende til de skyldige beløb i 2011 (af det samlede udestående beløb pr. 31. december 2010) og forudsat, at tilbagebetalingen af misligholdte lån ikke fremrykkes). Nærmere oplysninger findes i tabel A2 i arbejdsdokumentet.

²⁰ Desto højere landet befinder sig i rangordenen, desto lavere er dets kreditværdighed. Landene vurderes på en skala fra 0-185, hvor 185 svarer til den største risiko for misligholdelse. Et givet land kan forbedre sin vurdering og dog falde i rangordenen, nemlig hvis der samtidig sker en forbedring af den gennemsnitlige vurdering for alle de pågældende lande taget under ét.

De 10 i alt		1 387,2	100,0 %		
-------------	--	---------	---------	--	--

4.4. Risikoudvikling

På trods af den forbedrede stemning i økonomien i anden halvdel af 2010 var der stadig store spændinger på visse statsobligationsmarkeder i EU.

- Betalingsbalancemekanismen

Aktiveringen af EU's mekanisme for mellemfristet finansiel støtte (betalingsbalancemekanismen) i december 2008 gav Ungarn, Letland og Rumænien mulighed for at genskabe markedets tillid. Den første tilbagebetaling af lånene sker i december 2011.

Betalingsbalancemekanismen har et samlet loft på 50 mia. EUR, og der resterer 36,4 mia. EUR til yderligere betalingsbalancestøtte, hvis der bliver behov herfor²¹.

- Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM)

Økofin-Rådets konklusioner begrænser mekanismens samlede loft til 60 mia. EUR²², men artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning begrænser det udestående beløb til den margin, der er til rådighed under loftet for egne indtægter²³.

Som svar på de irske myndigheders anmodning af 21. november 2010 stillede EU og IMF fælles finansiel bistand til rådighed over tre år. Det samlede program for Irland vil beløbe sig til 85 mia. EUR. Heraf finansieres 17,5 mia. EUR ved hjælp af et irsk bidrag fra statskassens kontantreserver og investeringer foretaget af den nationale pensionsreservefond. Finansieringen af den resterende del af den samlede pakke deles ligeligt mellem:

- EFSM med op til 22,5 mia. EUR²⁴, der dækkes af EU-budgettet
- EFSF med et beløb på 17,7 mia. EUR (ikke dækket af EU's budgetgaranti)
- Den Internationale Valutafond (IMF) med et beløb på 22,5 mia. EUR
- bilaterale lån fra Det Forenede Kongerige (3,8 mia. EUR), Sverige (0,6 mia. EUR) og Danmark (0,4 mia. EUR).

- Makrofinansiel bistand i form af lån (MFA-lån)

Rådet²⁵ og siden Lissabontraktatens ikrafttræden Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget individuelle afgørelser om MFA-lån til tredjelande.

²¹ I løbet af første halvdel af 2011 er loftet for det resterende beløb sat ned til 35 mia. EUR på grund af det nye forebyggende bistandsprogram for Rumænien på 1,4 mia. EUR, som blev vedtaget den 27. maj 2011.

²² Jf. pressemeddelelse om det ekstraordinære møde i Økofin-Rådet den 9.-10. maj 2010 (http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/114324.pdf).

²³ Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

²⁴ Den 12. januar 2011 udbetaltes den første rate på 5 mia. EUR. Indtil juni 2011 var der udbetalt 11,4 mia. EUR.

Rådets afgørelser om makrofinansiel bistand til Armenien²⁶, Serbien²⁷ og Bosnien-Hercegovina²⁸ var endnu ikke gennemført den 31. december 2010.

Der blev ingen MFA-låntransaktioner gennemført i løbet af anden halvdel af 2010.

Euratom-lån

Euratom-lån til medlemsstater eller visse støtteberettigede tredjelande (Den Russiske Føderation, Armenien og Ukraine) har et loft på 4 mia. EUR, hvoraf ca. 85 % allerede er brugt. Den resterende margen er på omkring 600 mio. EUR og kan udbetales til nye projekter i medlemsstaterne og Ukraine.

- EIB-lån

EIB's generelle mandat, der dækkede årene 2000-2007, udløb den 31. juli 2007. På det tidspunkt var der blevet undertegnet aftaler svarende til i alt 98 % af det samlede låneloft under dette mandat (20 060 mio. EUR – se tabel A5 i arbejdsdokumentet). Pr. 31. december 2010 resterede der i alt 3 022 mio. EUR til udbetaling, men de kan dog stadig udbetales under EU-garantien indtil ti år efter mandatets udløb, på hvilket tidspunkt EU's garanti udløber for eventuelle ikke-udbetalte beløb.

Kommissionen har fremsat et forslag om ændring af retsgrundlaget for EIB's eksterne mandat i resten af den periode, der dækkes af de nuværende finansielle overslag for 2007-2013²⁹, og nu forventes Parlamentet og Rådet at vedtage den relevante afgørelse senest den 31. oktober 2011. EU-garantien er begrænset til 65 % af det samlede beløb for udbetalte lån og lånegarantier ydet under EIB-finansieringstransaktioner med fradrag af tilbagebetalte beløb, med tillæg af alle hermed forbundne beløb og med et maksimalt låneloft på 27 800 mio. EUR³⁰. Pr. 31. december 2010 var der undertegnet låneaftaler til et beløb af i alt 16 600 mio. EUR, hvoraf 10 603 mio. EUR endnu ikke var blevet udbetalt pr. denne dato (se tabel A6 i arbejdsdokumentet).

²⁵ Med Lissabontraktatens ikrafttræden er den fælles beslutningsprocedure blevet erstattet af den almindelige lovgivningsprocedure.

²⁶ Rådets afgørelse (2009/890/EF) af 30. november 2009 om makrofinansiel bistand til Armenien (bistandens lånekomponent beløber sig til højst 65 mio. EUR og gavekomponenten til højst 35 mio. EUR).

²⁷ Rådets afgørelse (2009/892/EF) af 30. november 2009 om makrofinansiel bistand til Serbien (lånefacilitet med en maksimal hovedstol på 200 mio. EUR).

²⁸ Rådets afgørelse (2009/891/EF) af 30. november 2009 om makrofinansiel bistand til Bosnien-Hercegovina (lånefacilitet med en maksimal hovedstol på 100 mio. EUR).

²⁹ KOM(2010) 174 af 21. april 2010.

³⁰ Fordelt på et basisloft på et fast maksimumsbeløb på 25 800 mio. EUR og et fakultativt mandat på 2 000 mio. EUR.

5. MISLIGHOLDELSER, AKTIVERING AF BUDGETGARANTIER OG RESTANCER

5.1. Udbetalinger over de likvide midler

Kommissionen trækker på sine likvide midler for at undgå forsinkelser i forbindelse med betalingen af renter og afdrag på lån og de hermed forbundne omkostninger, når en debitor er kommet bagud med betalingen til EU³¹.

5.2. Udbetalinger over budgettet

Da der ikke blev registreret misligholdelser i anden halvdel af 2010, blev der ikke anmodet om bevillinger under budgetartikel 01 04 01 (p.m.-post) "*Den Europæiske Unions sikkerhedsstillelse for lån optaget af Unionen og Euratom og for lån ydet af EIB*".

5.3. Aktivering af garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande³²

I tilfælde af for sen betaling fra en modtager af et lån (tredjelande), der er ydet eller garanteret af EU, trækkes der på fonden for at dække misligholdelsen senest tre måneder efter betalings forfaldsdato³³.

I anden halvdel af 2010 blev der ikke trukket på fonden.

6. GARANTIFOND FOR AKTIONER I FORHOLD TIL TREDJELANDE

6.1. Inddrivelser³⁴

Pr. 31. december 2010 havde fonden ingen udestående beløb, der skulle inddrives.

6.2. Aktiver

Pr. 31. december 2010 beløb fondens nettoaktiver³⁵ sig til 1 485 464 411 EUR.

6.3. Målbeløb

Fondens midler skal være af passende størrelse (målbeløb), som er sat til 9 % af de samlede forpligtelser (hovedstol og påløbne renter) i forbindelse med hver enkelt transaktion. Forholdet mellem fondens midler (1 485 464 411 EUR) og de samlede forpligtelser³⁶ (19 395 882 340 EUR) som defineret i fondsforordningen er faldet fra 8,21 % pr. 30. juni 2010 til 7,7 % pr. 31. december 2010.

³¹ Se artikel 12 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1).

³² Siden fondens etablering i 1994 er der trukket et kumulativt beløb på 478 mio. EUR på den.

³³ Se yderligere oplysninger i arbejdsdokumentets afsnit 1.4.3.

³⁴ Siden fondens etablering i 1994 har dens samlede inddrivelse beløbet sig til 576 mio. EUR (herunder inddrevne beløb i hovedstol og renter, plus strafrenter på for sen betaling, plus realiserede valutakursgevinster og -tab).

³⁵ Fondens samlede aktiver minus påløbne forpligtelser (EIB-gebyrer og revisionsgebyrer).

³⁶ Inkl. påløbne renter.

Ved udgangen af 2010 var fondens midler lavere end målbeløbet. I overensstemmelse med fondsforordningens tilførselsregler blev der indføjet en tilførsel på 260 170 000 EUR i det budget, der blev vedtaget for 2012. Dette beløb vil blive overført fra budgettet til fonden i februar 2012.

7. EVALUERING AF RISICI: DEN ØKONOMISKE OG FINANSIELLE SITUATION I TREDJELANDE MED DEN STØRSTE RISIKO

7.1. Mål

De tidligere afsnit i beretningen giver oplysninger om de kvantitative aspekter af risiciene for budgettet i relation til tredjelande. Der bør dog også foretages en vurdering af risicienes mere kvalitative aspekter, der afhænger af transaktionens art og låntagers status (se afsnit 4.3 ovenfor).

7.2. Risikovurderingsmetoder

Risikovurderingen i arbejdsdokumentet er baseret på informationer om den økonomiske og finansielle situation, kreditvurderinger og andre kendte oplysninger vedrørende de lande, der har modtaget garanterede lån. Vurderingen omfatter ikke overslag over forventede tab og inddrivelses, som uundgåeligt er meget usikre.

Risikoindikatorer for de enkelte lande i tabellerne i arbejdsdokumentet viser udviklingen i risikoen for misligholdelser. Denne analyse findes i afsnit 3 i arbejdsdokumentet for de lande, der udgør den største risiko for budgettet (inkl. MFA- og Euratom-lån) i 2011.